

تأثیر هیجانات القا شده مثبت و منفی بر شادمانی و ناراحتی

پس از القای برانگیختگی منفی

Effect of negative and positive induced emotions on happiness and depression after lingering induced arousal worry

تاریخ پذیرش: ۸۷/۱۰/۲۲

تاریخ دریافت: ۸۷/۳/۷

Bahrami F. PhD[✉], Isanezhad O. MSc,
Ghaderpour R. MSc

فاطمه بهرامی[✉]، امید عیسی نژاد، رزگار قادرپور^۱

Abstract

Introduction: This research was to study the effect of positive induced emotions on happiness and depression after lingering induced arousal worry.

Method: To study the effect of emotion induction (Positive and negative) on decreasing previously induced anxiety, 32 female students at high school grade 1 in Isfahan City, were randomly selected and then questionnaires of depression, happiness, MMPI 2 (Personality multiple questionnaire) and two scales of the big five factorial questionnaire (extraversion-introversion) was completed by them. Then they were randomly assigned into four groups (two experimental groups and two control groups) for the first group a sad film, the second group a cheerful film and the third group a neutral film was shown and the fourth group remained without intervention. Next day, all group members completed the depression and happiness questionnaire again. Research findings were analyzed using covariance and MANOVA analysis.

Results: Those who turned their attention to cheerful film were happier than those who saw either the neutral and sad film or non intervention and those who saw sad film were more depressed than others.

Conclusion: Positive emotion is more effect on negative emotion like depression and happiness. This effect called the undoing effect of positive emotions.

Keywords: Depression, Happiness, Induced Emotion, Positive Emotion, Negative Emotion

چکیده

مقدمه: هدف از این مطالعه بررسی تاثیر القای هیجان بر شادمانی و ناراحتی پس از القای برانگیختگی منفی قبلی بود.

روش: در این تحقیق ۳۲ دانشآموز دختر پایه اول دبیرستان شهر اصفهان به طور تصادفی انتخاب و در دو گروه آزمایشی (هر گروه ۸ نفر) و دو گروه گواه (هر گروه ۸ نفر) وارد شدند و پرسش‌نامه‌های افسردگی، شادکامی، MMPI2 و دو مقیاس از پرسش‌نامه ۵ عاملی بزرگ (روان‌تنزدی- درون گرایی) را تکمیل نمودند. پس از القای برانگیختگی منفی (نگرانی) به گروه اول فیلم غمگین، به گروه دوم فیلم شاد و به گروه سوم فیلم خنثی نشان داده شد و گروه چهارم بدون مداخله بودند.

یافته‌ها: تفاوت بین گروه‌ها در افسردگی و شادمانی معنی دار بود. همچنین تاثیر عوامل القایی پس از ایجاد نگرانی قبلی در گروه‌ها نشان داد که میزان افسردگی در گروه دوم (با نمایش فیلم شاد) کاهش و میزان شادکامی افزایش یافته و با گروه آزمایش دیگر (نمایش فیلم غمگین) و دو گروه گواه تفاوت معنی داری دارد.

نتیجه‌گیری: تاثیر هیجانات مثبت بر کاهش اثرات ناشی از هیجانات منفی مثل افسردگی و افزایش هیجانات مثبت مثل شادمانی موثر است. این نتیجه را اثر عدم تداوم هیجانات منفی توسط هیجانات مثبت می‌نامند.

کلیدواژه‌ها: افسردگی، شادکامی، القای هیجانات، هیجان مثبت، هیجان منفی

[✉]Corresponding Author: Department of Counseling, Education and Psychology Faculty, University of Isfahan, Isfahan, Iran
Email: dr.f-bahrami@edu.ui.ac.ir

گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران^۱
گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

مقدمه

جسمانی روزمره می‌گردد و سبب عمر طولانی‌تر افراد می‌شوند. تئوری وسعت و ساخت هیجانات مثبت بر این اساس استوار است که عملکرد هیجانات مثبت، توانایی‌های انگیزشی، توجهی و شناختی را وسیع‌تر می‌سازد [۱۰، ۱۷، ۱۸]. هیجانات مثبت از لحاظ کیفی از هیجانات منفی متفاوت هستند. هیجانات منفی، پاسخ‌های کلیشه‌ای را فراخوانی می‌کنند که اجداد ما در برابر خطرات و تهدیدات به کار می‌برند اما هیجانات مثبت در شرایط بسیار متفاوتی شکل می‌گیرند، بنابراین منابع پاسخ متفاوتی را تحریک می‌کنند. افراد در هیجانات مثبت راه‌های سازگارانه‌تر و حمایت‌های محیطی مختلفی را جویا می‌شوند [۱۹]. هیجانات مثبت می‌توانند منابع شخصی را غنی‌تر و منجر به ایجاد واکنش خلاق شوند. همچنین احساسات، چگونگی ارزیابی افراد را تحت تاثیر قرار می‌دهند و فرد تجارب روزمره خود را بهتر ارزیابی می‌کند [۲۰].

در حالت‌های خلق افسرده (در مقایسه با حالت‌های خلق شاد)، آزمودنی‌ها تجارب مثبت کمتر و تجارب منفی بیشتری را به یاد می‌آورند. پژوهش‌گران با استفاده از روش‌های معمول برای القای خلق، متوجه شدند که یک الگوی یادآوری هماهنگ وجود دارد. در حالت‌های خلقی افسرده (در مقایسه با حالت‌های شاد)، آزمودنی‌ها خاطرات مثبت را بیش از خاطرات منفی به یاد می‌آورند. به‌طور کلی، برای تجزیه و تحلیل اختلالات هیجانی در چهارچوب ارتباط دوسویه بین شناخت و هیجان، باید ماهیت دقیق حالت خلقی و شیوه تاثیرگذاری آن بر فرایندهای شناختی در نظر گرفته شود [۱۲]. حالت خلقی تعیین می‌کند که به چه خاطراتی بیش تر دسترسی داریم و آن خاطرات نیز تعیین می‌کنند که یادگیری چه چیزی در آن هنگام آسان‌تر است. حالت هیجانی می‌تواند بر ارزیابی از دیگران نیز اثر بگذارد. نمونه‌هایی از این دست، در تجارب روزانه به چشم می‌خورد. مثلاً با یک روحیه خوب، فرد عادت دوستش را که خودش را بارها و بارها در آینه وارسی می‌کند، امری شخصی به حساب می‌آورد اما در زمانی که فرد سرحال نیست، همان دوست، آدم خودخواهی به‌نظر می‌رسد. خلق یا روحیه، بر ارزیابی اشیای بی‌جان نیز اثر می‌گذارد. حالت خلقی بر قضاوت درباره مخاطرات دنیای کنونی هم موثر است. خلق بد، خطرات را در نظر محتمل‌تر نشان می‌دهد، افراد در خلق افسرده، واقعه را بیشتر به بدناسی نسبت می‌دهند و همچنین، افراد عصبی آمادگی دارند که دیگران را مسبب پیشامدها بدانند [۱۳]. این پدیده در پژوهشی با استفاده از دستکاری خلق (استفاده از الكل و ماری‌جوانا جهت القای خلق) نشان داده شده است. در پژوهشی دیگر، خلق شاد و غمگین را در آزمودنی‌های هیپنوتیزم شده ایجاد نمودند و سپس دو فهرست لغت، هر کدام در یک حالت خلقی به آنها یاد دادند. یادآوری آزاد لغات زمانی که خلق جاری شبهه خلق زمان یادگیری بود، تسهیل می‌شد ولی به‌طور کلی، تاثیرات یادگیری واپس‌تنه به حالت (به جز در موارد آزمایشی ویژه) به‌ندرت قابل مشاهده است و همیشه نیز قابل تکرار و آزمایش مجدد نیست [۱۴].

هیجان‌ها انواع مختلف داشته و محدودهای از سرخوشی تا تنفس و وحشت تا ملال را دربر می‌گیرند [۱]. مشکلات روان‌شناختی، اغلب نتیجه شکست در تجربه هیجانی سازگارانه هستند. هیجان می‌تواند افراد را مطمئن سازد که پی‌گیری، عملی درست بوده و انگیزه لازم برای تعقیب آن را فراهم آورد [۲]. خلق، آهنگ هیجانی بادوامی است که به‌طور طبیعی در طیفی از غم تا شادی بر فرد عارض می‌شود [۳]. هیجان می‌تواند بر شناخت مقدم باشد و این داده‌های درونی می‌توانند بر شناخت اثر بگذارند. همچنین هیجان و توجه به میزان قابل توجهی به‌یکدیگر مرتبط هستند. حالات هیجانی، هم می‌توانند بر خودآگاه و هم بر اجرای وظایفی که مستلزم انتخاب یا تمرکز عمیق هستند، اثر بگذارند. تعاریف متعددی از توجه وجود دارد که مفهوم اساسی آن، تقدیم برخی از جنبه‌های پردازش نسبت به سایر جنبه‌های است [۴]. تحقیقات نشان می‌دهند که همانند توجه، اضطراب و افسردگی نیز به عملکرد شناختی آسیب می‌زنند [۵، ۶]. هیجانات منفی موجب انحراف توجه به سمت نگرانی‌های درونی شده و محرك‌های درونی تقدیم می‌یابند. کاهش کارامدی توجه و سوگیری، موجب آشتفتگی مرکز دانش خودآگاهانه و اختلالات هیجانی در انتخاب محرك‌ها می‌شوند. هیجان می‌تواند به کارکرد حافظه و وظایف پیچیده‌تری مثل حل مسئله نیز لطمه بزند [۵، ۷، ۸]. در حقیقت به‌نظر می‌رسد که عامل اصلی، توجه متمرکز بر خود باشد که توجه را از دنیای بیرونی به دنیای درونی سوق می‌دهد [۹]. در حالت هیجانی منفی، شیوه‌های مقابله مسئله‌دار ممکن است سازگارانه یا ناسازگارانه باشند. اضطراب ممکن است با خسارت همراه بوده و عملکرد فرد را کاهش دهد [۵]. فردی که دچار افسردگی است، مستعد استفاده از شیوه‌های مقابله‌ای هیجان‌دار، مثل نشخوار فکری است. در چنین راهبردهایی تمايل تمرکز، توجه بر خود است تا تلاش‌های پردازشی را از سمت مشکل منحرف سازد. نظریه سبک‌های پاسخی در مورد افسردگی نشان می‌دهد که افراد افسرده، بیشتر در گیر نشخوار فکری می‌شوند و این نشخوار فکری، خود منجر به عمیق‌تر شدن افسردگی می‌گردد [۴، ۶]. ارزش سازگارانه عواطف مثبت توسط تحقیقات بسیاری تایید شده است. خلق و احساس مثبت موجب احساس هوشیاری فرد می‌شود. مطالعات نشان داده است که اولاً، القای احساس مثبت موجب وسعت توجه و افزایش قدرت شهود و خلاقیت می‌شود [۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳]. ثانياً، احساسات خوب، سیستم‌های بدنی فرد را تعییر می‌دهند. تجربیات نشان داده است که القای خلق مثبت، وضعیت قلب و عروق را پس از یک رویداد عاطفی منفی سریع‌تر بهبود می‌بخشد و عملکرد سیستم ایمنی را افزایش می‌دهد [۱۴، ۱۵]. ثالثاً، احساسات خوب، سلامتی جسمانی و روانی را پیش‌بینی کرده و موجب کاهش سطح کورتیزول می‌شود و همچنین پاسخ‌های افزایش‌دهنده استرس را کاهش داده [۱۶] و موجب کاهش دردهای دوره ۳، شماره ۱، بهار ۱۳۸۸

تحصیلی بود، سایر دانش آموزان نیز در این مصاحبه شرکت داشتند و فرد مورد نظر ارزیابی می کردند و نظر خود را در مورد نحوه پاسخ گویی آزمودنی به سوالات مشاور بیان می کردند.

برای ۸ نفر گروه اول بعد از القای اضطراب، یک فیلم غمگین (فیلم سام و نرگس)، برای ۸ نفر گروه دوم پس از برنامه القای اضطراب، فیلم شاد (شاخه گلی برای عروس) پخش شد (ازم به ذکر است که این فیلمها بعد از نظر خواهی از تعداد زیادی از دانش آموزان و کارشناسان فیلم انتخاب شدند). به همین ترتیب برای ۸ نفر گروه سوم که گروه کنترل بودند، فیلمی خنثی (آموزش گل سازی چینی) در نظر گرفته شد و برای ۸ نفر گروه کنترل دوم پس از القای اضطراب، هیچ فیلمی پخش نشد.

تمام گروهها، روز بعد از القای اضطراب و نمایش فیلم، پرسش نامه های افسردگی، شاد کامی را مجدداً تکمیل کردند. پرسش نامه های استفاده شده به طور کلی شامل موارد زیر بود:

(۱) پرسش نامه افسردگی بک: برای نخستین بار توسط بک و همکاران معروفی شد و بعدها مورد تجدید نظر قرار گرفت و انتشار یافت. همبستگی این آزمون با مقیاس درجه بندی روان پژوهشکی هامیلتون $0/73$ ، مقیاس خودسنجی افسردگی زونگ $0/76$ و مقیاس افسردگی MMPI-D $0/76$ است [۲۳]. بررسی پایایی این آزمون نشان دهنده درجه همسانی بالای آن است، به این ترتیب که نمره های هر سوال با نمره کل، همبستگی بالای داشته و همواره درجه بالایی از پایایی برای دو نیمه آزمون به دست آمده است. پایایی بازآزمایی این آزمون به طور مستقیم مورد بررسی قرار گرفته و دامنه همبستگی های بازآزمایی در فواصل چند ساعت تا چهار ماه برای آزمون بک از $0/48$ تا $0/90$ به دست آمده است [۲۳]. این پرسش نامه شامل سؤالاتی مانند موارد ذیل بود: غمگین نیستم؛ غمگین هستم؛ غم دست بردارم نیست؛ تحملم را از دست داده ام.

(۲) پرسش نامه شاد کامی آکسفورد: این ابزار توسط آرگايل، مارتین و کروسلند ساخته شد. میزان پایایی آن با $0/347$ آزمودنی و پایایی بازآزمایی آن در طی هفت هفته $0/78$ گزارش شده است. روایی همزمان این پرسش نامه با استفاده از ارزیابی دوستان افراد در مورد آنها، $0/43$ محاسبه شد [۲۴]. آلفای کرونباخ محاسبه شده در ایران برای این آزمون $0/93$ است. همسانی درونی مواد پرسش نامه به شیوه آلفای کرونباخ $0/93$ و پایایی بازآزمایی پرسش نامه بعد از سه هفته $0/79$ ، ($n=25$) بود. همچنین برای بررسی روایی صوری پرسش نامه از ۱۰ کارشناس نظر خواهی شد که همگی توان سنجش شاد کامی را توسط این آزمون تایید کردند. در بررسی مقدماتی در تحقیقی که بر روی 40 نفر (20 مرد و 20 زن) از مردم شهر اصفهان صورت گرفت، ضریب آلفای کرونباخ این پرسش نامه $0/82$ به دست آمد [۲۵]. در این قسمت نمونه ای از سؤالات این پرسش نامه آورده می شود: من احساس خوشحالی نمی کنم؛ من تا

در واقع، یکی از مسایلی که امروزه توجه زیادی را به خود جلب کرده است، بحث اهمیت مسئله شاد زیستن در دنیای سرشار از نگرانی ها و اضطراب ها است. تحقیقات نشان داده است که القای هیجان مثبت می تواند اثرات منفی هیجانات منفی پیشین را کاهش دهد [۱۷].

اعتقاد بر این است که فرد نه تنها یک ذهن بلکه دارای چند ذهن است که با تغییر شرایط، یک ذهن موقعیتی جای خود را به ذهن موقعیتی دیگر می دهد، به گونه ای که فرد به گستره ای از ذهن های گوناگون وارد و از آن ها خارج می شود. زمانی که فرد در حالت هیجانی است معمولاً به حادثی بیشتر توجه می کند که با خلق او همخوانی دارند. در نتیجه، افراد مطالب و واقعی همخوان با خلق خود را بیشتر از مطالب ناخوان یاد می گیرند [۲۱].

برخی از یافته ها نشان می دهند که بین ویژگی های شخصیتی با عواطف مثبت و منفی ارتباط وجود دارد به طوری که عواطف مثبت با خصیصه شخصیتی برون گرایی و عواطف منفی با خصیصه روان تزندی ارتباط دارند. همبستگی بین عواطف و خصایص شخصیتی بسیار مهم بود و محدوده آنها بین $0/40$ - $0/9$ است. عواطف مثبت دارای ابعاد خوشی (مثل بشاشی، شادی و سرزندگی)، اعتماد به خود (مثل شجاعت، قوی بودن و رازداری) و هوشیاری (مثل تمرکز داشتن و مصمم بودن) هستند. عواطف مثبت و منفی با همبستگی $0/50$ تا حدودی ارشی هستند اما محیط می تواند باعث بهبود آنها شود [۲۲]. این پژوهش در صدد است تا اثر القای خلق مثبت و منفی را در کاهش افسردگی ناشی از القای خلق منفی قبلی و افزایش میزان شادمانی مورد بررسی قرار دهد.

روش

این پژوهش از نوع نیمه تجربی است و طرح مورد استفاده در این پژوهش پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل است. نمونه پژوهش به صورت تصادفی خوشبای است که شامل دانش آموزان دختر سال اول دبیرستان است. در این پژوهش چهار گروه آزمودنی شرکت داشتند که دو گروه 8 نفره به عنوان گروه آزمایش و دو گروه گواه بودند. پس از توزیع تصادفی، از آزمودنی های هر گروه خواسته شد تا پرسش نامه های افسردگی، شاد کامی، MMPI2 (پرسش نامه چند وجهی شخصیت) و دو مقیاس از پرسش نامه عاملی بزرگ (روان تزندی، درون گرایی) را تکمیل نمایند. برای تعديل اثرات استفاده به متغیرهای شخصیتی برنتایج، از پرسش نامه های شخصیتی استفاده شد. سپس کل افراد آزمودنی برای برنامه القای اضطراب آماده شدند و به آنها گفته شد که روز آینده آزمونی از مواد درسی آنها گرفته می شود. در حال حاضر نیز مصاحبه های توسط مشاور از آنها به عمل می آید که نمره آن با نمره امتحان روز آینده جمع می شود و در مجموع براساس این نمرات رشته تحصیلی آنها انتخاب می شود. از تمام آزمودنی ها مصاحبه های به عمل آمد که مربوط به تعیین رشته

جدول ۱) میانگین و انحراف استاندارد چهار گروه در پیشآزمون و پس آزمون افسردگی

انحراف	تعداد	میانگین	متغیر	گروه
			وابسته	
۲/۹۷	۱۳	۸	آزمایش ۱	
۳/۰۴	۱۰/۱۲	۸	پیش آزمون ۲	آزمایش
۳/۴۵	۹/۷۵	۸	افسردگی	گواه ۱
۶/۱۳	۱۰/۳۷	۸		گواه ۲
۶/۳۵	۱۸/۸۷	۸		آزمایش ۱
۲/۸۲	۶	۸	پس آزمون	آزمایش ۲
۴/۶۱	۱۲/۸۷	۸	افسردگی	گواه ۱
۶/۵۷	۱۳/۸۷	۸		گواه ۲

گروه گواه ۱: فیلم خنثی؛ گروه گواه ۲: بدون مداخله؛ گروه آزمایش ۱: فیلم غمگین؛ گروه آزمایش ۲: فیلم شاد

جدول ۲) میانگین و انحراف استاندارد چهار گروه در پیشآزمون و پس آزمون، آزمون شادکامی

انحراف	تعداد	میانگین	متغیر	گروه
			وابسته	
۱۵/۵۹	۴۹/۲۵	۸	آزمایش ۱	
۱۱/۹۵	۴۲/۸۷	۸	پیش آزمون ۲	آزمایش
۶/۲۱	۳۸/۵۰	۸	شادکامی	گواه ۱
۷/۵۱	۴۴/۱۲	۸		گواه ۲
۶/۶۰	۳۲/۸۷	۸		آزمایش ۱
۷/۴۳	۵۸/۸۷	۸	پس آزمون	آزمایش ۲
۴/۵۶	۳۹/۶۲	۸	شادکامی	گواه ۱
۱۵/۱۸	۳۴/۸۷	۸		گواه ۲

گروه گواه ۱: فیلم خنثی؛ گروه گواه ۲: بدون مداخله؛ گروه آزمایش ۱: فیلم غمگین؛ گروه آزمایش ۲: فیلم شاد

جدول ۳) نتایج تحلیل مانوا مربوط به الگهیجانات مثبت و منفی بر افسردگی و شادکامی آزمودنی‌ها

منبع	متغیر	وابسته	F	معنی داری	ضریب اتا	توان آماری
۹۸/۱		۰/۴۷۲	۰/۰۰۱	۸/۱۶	افسردگی	
۹۹/۹		۰/۶۵۵	۰/۰۰۱	۱۲/۳۸	شادکامی	

نتایج نشان می‌دهد که تفاوت بین گروه‌ها در مورد افسردگی ($F=8/16$, $p < 0.01$) (F = ۱۲/۳۸, $p < 0.01$) و شادکامی ($F=12/38$, $p < 0.01$) معنی-دار است. جدول ۴ مقایسه زوجی تفاوت بین میانگین گروه‌ها در نمرات پس آزمون افسردگی، پس از گواه نمرات پیش آزمون است.

جدول ۴) مقایسه زوجی میزان افسردگی آزمودنی‌ها بر حسب عضویت گروهی در مرحله پس آزمون

سطح	متغیر	گروه	تفاوت خطای معنی داری	مورد مقایسه میانگین استاندارد داری	مبنای	وابسته
۰/۰۰۱	۲/۵	۱۲/۲۷	آزمایش ۲			
۰/۰۲۳	۲/۸	۶/۷۳	گواه ۱			
۰/۰۵۱	۲/۷	۵/۵۹	گواه ۲			
۰/۰۰۱	۲/۵	۱۲/۲۷	آزمایش ۱			
۰/۰۱۷	۲/۷	-۶/۷۹	گواه ۱			
۰/۰۰۶	۲/۷	-۷/۹۳	گواه ۲			

اندازه‌های احساس خوشحالی می‌کنم؛ من خیلی خوشحالم؛ من فوق العاده خوشحالم.

(۳) پرسشنامه چندجنبه‌ای شخصیتی مینه‌سوتا (MMPI 2) هاتاوی و مک‌کینی: این آزمون یکی از معروف‌ترین پرسشنامه‌های شخصیتی بالینی است. پژوهش‌های انجام‌شده در مورد اعتبار MMPI 2 نشان می‌دهند که از سطوح متوسط ثبات کوتاه مدت و همسانی درونی برخوردار است. هانسلی و یارکر در این باره یک مطالعه فراتحلیل انجام دادند و نتیجه گرفتند که همه مقیاس‌های MMPI 2 کاملاً پایا هستند و دامنه تغییر ضرایب پایابی آن‌ها از ۰/۷۱ (مقیاس Ma) تا ۰/۸۴ (Pt) است [۲۶].

(۴) آزمون پنج عاملی بزرگ: توسط فیسکه و نیوسپس و کریستال ارایه گردید. مطالعات فیسکه به منظور اصلاح کارهای کتل شروع شد و به این پنج عامل دست یافت. تیوسپس و کریستال، بررسی‌های قبلی کتل و فیسکه را مورد تحلیل قرار دادند و تمام آنها را در پنج عامل مشخص کردند. مک کری و کوستا، ۴۰ مقیاس درجه‌بندی به مقیاس درجه‌بندی قبلی اضافه کردند. سیس میزان روایی و پایابی آن در تحقیقات مک کری و کوستا و کارسون و همکاران بررسی و تایید شد [۲۷]. در این پژوهش، تنها به دو مقیاس روان‌نژندگرایی و برون‌گرایی پرداخته شده است.

در پایان آزمایش، به آزمودنی‌ها گفته شد که تمام مراحل انجام شده، یک کار پژوهشی بوده و در مورد هدف پژوهش و ضرورت آن توضیح داده شد و جوایزی برای شرکت در این پژوهش به آنها اهدا گردید. تجزیه و تحلیل این پژوهش با استفاده از نرم افزار آماری SPSS انجام گرفت. بدین منظور و براساس فرضیه‌های پژوهش، ابتدا به محاسبه میانگین و انحراف استاندارد و سایر شاخص‌های توصیفی نمرات پرداخته شد. از تحلیل مانوا به منظور بررسی تاثیر القای هیجانات مثبت و منفی بر افسردگی و شادکامی آزمودنی‌ها استفاده شد. به منظور مقایسه نمرات افسردگی و شادکامی آزمودنی‌ها بر حسب گروه‌های آزمایش و گواه از تحلیل کواریانس استفاده شد.

یافته‌ها

نتایج مربوط به آمار توصیفی در جدول ۱ و ۲ نمایش داده شده است. در جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد نمرات آزمودنی‌ها در پیش آزمون و پس آزمون افسردگی آمده است. در جدول ۲ میانگین و انحراف استاندارد نمرات آزمودنی‌ها در پیش آزمون و پس آزمون شادکامی آمده است. فرضیه این پژوهش به بررسی تاثیر القای هیجانات مثبت و منفی روی برانگیختگی ناشی از هیجان قبلی می‌پردازد. جدول ۳ نتایج تحلیل مانوا را نشان می‌دهد. در تمام یافته‌ها اثر پیش آزمون و متغیرهای شخصیتی (درون‌گرایی و روان‌نژندی) از طریق کواریانس کنترل شد.

ناشی از هیجان منفی قبلی شود، هماهنگ است [۱۴]. هیجانات مثبت دارای مزایایی همچون افزایش امید به زندگی بوده و سبب سلامتی طولانی مدت و بهزیستی می‌شوند. هیجانات مثبت اثرات تشویقی داشته و می‌توانند عمل و تفکر را وسیع‌تر سازند و منجر به وسعت راه‌های تفکر شوند [۸، ۱۸].

هیجانات مثبت متابع شخصی را غنی‌تر می‌کنند و می‌توانند منجر به ایجاد خلاقیت شوند. همچنین احساسات چگونگی ارزیابی افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهند مثلاً فرد تجارب روزمره خود را بهتر ارزیابی می‌کند [۱۲، ۱۳].

در مطالعه‌ای که احساس خشم و ترس را از طریق یادآوری واقعی خشمگین یا ترس‌آور گذشته به آزمودنی‌ها القا کردند، متوجه شدن که آزمودنی‌های دچار ترس، بیشتر واقعی آینده را غیرقابل گواه و منفی پیش‌بینی می‌کنند. هر چند علل واقعی در این دو گروه تفاوت بود با اینحال افراد خشمگین، دیگران و افراد تحت هیجان ترس، خودشان را مقصراً می‌دانستند [۱۹، ۲۰].

هیجانات مثبت می‌توانند به بهبودی افراد با برانگیختگی قبلی که به دنبال هیجانات منفی ایجاد شده کمک کنند، این ایده اثر عدم تداوم هیجانات مثبت نامیده می‌شود. نتایج آزمایش فریدریکسون و همکاران با پژوهش حاضر همخوانی دارد. در مطالعه او، ابتدا هیجان نگرانی القا شد و آزمودنی‌ها به سه گروه تقسیم شدند؛ یک گروه تحت اثر هیجان مثبت (فیلم شاد)، یک گروه تحت اثر هیجان منفی (فیلم غمگین) و یک گروه تحت هیچ هیجانی قرار نگرفتند. نتایج پژوهش آنها نشان داد که القای هیجان مثبت، آزمودنی‌ها را سریع‌تر از فیلم‌های غمگین یا خنثی به سطوح پایه قلبی-عروقی برمی‌گرداند. بنابراین هیجانات مثبت روش مناسبی برای کاهش اثرات فیزیولوژیک هیجانات منفی قبلی هستند و هیجانات منفی از جمله افسردگی و نگرانی‌های القا شده توسط محیط به آدمی می‌توانند با القای شادی کاهش یابند. بین احساسات و سیستم پردازش اطلاعات رابطه وجود دارد و هیجانات می‌توانند روی توجه، یادگیری و حافظه تاثیر بگذارند. در حالت‌های خلق افسرده (در مقایسه با حالت‌های خلق شاد) آزمودنی‌ها تجارب مثبت کمتر و تجارب منفی بیشتری را به یاد می‌آورند [۲۰]. همچنین پرتوساینسی، با استفاده از روش‌های معمول برای القا خلق، شاهد یک الگوی یادآوری هماهنگ با خلق بود. با این وجود، هنگامی که این پژوهش گران اثرات خلق ایجاد شده توسط روش‌های دیگر (آب و هوا، موسیقی، موفقیت در امتحان و یا شکست در امتحان) را مورد مطالعه قرار دادند، یک الگوی حافظه ناهمانگ با خلق به دست آوردند. در حالت‌های خلقی افسرده (در مقایسه با حالت‌های خلقی شاد) آزمودنی‌ها خاطرات مثبت را بیش از خاطرات منفی به یاد می‌آورند. بهطور کلی، برای تجزیه و تحلیل اختلالات هیجانی در چهارچوب ارتباط دوسویه بین شناخت و هیجان، بایستی ماهیت دقیق حالت خلقی و شیوه تاثیرگذاری فرایندهای شناختی را در نظر گرفت [۲۰].

همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود، بین گروه آزمایش ۱ (مداخله القای خلق منفی، از طریق فیلم غمگین) و گروه آزمایش ۲ (مداخله با القای خلق مثبت از طریق فیلم شاد) در میزان افسردگی تفاوت معنی‌داری ($p < 0.01$) وجود دارد و با گروه گواه ۱ (فیلم خنثی) نیز در میزان افسردگی تفاوت معنی‌داری ($p < 0.05$) وجود دارد. بین گروه آزمایش ۲ (بدون مداخله) دارد اما از لحاظ میزان افسردگی با گروه آزمایش ۱ و گروه گواه ۱ (فیلم خنثی) و گروه گواه ۲ (بدون مداخله) تفاوت معنی‌داری وجود دارد، یعنی فیلم شاد توانسته به مقدار قابل توجهی میزان افسردگی القا شده در آزمودنی‌ها را کاهش دهد. به عبارت دیگر، القای هیجان مثبت (شادی) می‌تواند هیجان منفی قبلی را کاهش داده و مانع تداوم آن شود.

جدول ۵ مقایسه زوجی میزان شادکامی آزمودنی‌ها بر حسب عضویت گروهی در مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون

متغیر وابسته	مبنای مورد مقایسه	میانگین استاندارد داری	سطح	تفاوت معنی‌داری	گروه گواه	گروه آزمایش ۱	گروه آزمایش ۲
پس‌آزمون	۰/۰۰۱	۴/۲	-۲۸/۲۱	آزمایش ۲	آزمایش ۱	۴/۹	-۴/۵۹
	۰/۲۶۲	۴/۷	-۰/۹۷	گواه ۲	گواه ۱	۰/۸۳۹	۰/۰۰۱
	۰/۰۰۱	۴/۲	۲۸/۲۱	آزمایش ۱	آزمایش ۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
	۰/۰۰۱	۴/۷	۲۰/۱۳	گواه ۱	گواه ۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
شادکامی		۴/۶	۲۳/۷۵	گواه ۲			

همان‌طور که جدول ۵ نشان می‌دهد، در میزان شادکامی بین گروه آزمایش ۱ (گروه القای خلق منفی از طریق فیلم غمگین) با گروه آزمایش ۲ (گروه القای خلق مثبت از طریق فیلم شاد) تفاوت معنی‌داری ($p < 0.01$) وجود دارد اما گروه آزمایش ۱ با دو گروه گواه تفاوت معنی‌داری در میزان شادکامی ندارد ($p > 0.05$) و بین گروه آزمایش ۲ یعنی القای شادی، از نظر میزان شادی با گروه آزمایش و دو گروه گواه تفاوت معنی‌داری ($p < 0.01$) وجود دارد و بیانگر این است که القای خلق شاد می‌تواند با افزایش شادمانی، اثرات ناشی از خلق منفی قبلی را کاهش داده و مانع عود و ماندگاری خلق منفی شود. لازم به ذکر است که در تمام تحلیل‌ها اثر پیش‌آزمون و متغیرهای شخصیتی کنترل شد و هیچ‌کدام از عوامل شخصیتی در اثربخشی متغیر مستقل تاثیری نداشتند.

بحث

یافته‌های این پژوهش نشان داد که القای هیجان مثبت می‌تواند تداوم هیجان منفی که قبلاً ایجاد شده بود را کاهش دهد و مانع ماندگاری نگرانی القا شده قبلی شود که این نتیجه با نتایج پژوهش‌های قبلی، که نشان دادند هیجانات مثبت می‌توانند مانع تحریک قلبی-عروقی

- 7- Reynolds M, Wells A. The thought control questionnaire-psychometric properties in a clinical sample and relationships with PTSD and depression. *Psychological Medicine*. 1999;29:1089-99.
- 8- Fredrickson BL. The role of positive emotions in positive psychology: The broaden-and-build theory of positive emotions. *American Psychologist*. 2001;56:218-26.
- 9- Ingram RE. Self-focused attention in clinical disorders: Review and a conceptual model. *Psychol Bull*. 1990 Mar;107(2):156-76.
- 10- Fredrickson BL, Losada MF. Positive affect and the complex dynamics of human flourishing. *American Psychologist*. 2005 Oct;60(7):678-86.
- 11- Rowe G, Hirsch J, Anderson AK. A positive mood broadens the attentional spotlight. *Manuscript in preparation*; 2005.
- 12- Bolte A, Goschke T, Kuhl J. Emotion and intuition. *Psychological Sciences*. 2003 Sep;14(5):416-21.
- 13- Isen AM, Simmonds SF. The effect of feeling good on a helping task that is incompatible with a good mood. *Social Psychology*. 1978;346-9.
- 14- Fredrickson BL, Mancuso RA, Branigan C, Tugade MM. The undoing effect of positive emotions. *Motivation and Emotion*. 2000;24:237-58.
- 15- Davidson RJ, Kabat-Zinn J, Schumacher J, Rosenkranz M, Muller D, Santorelli SF, et al. Alterations in the brain and immune function produced by mindfulness meditation. *Psychosomatic Medicine*. 2003 Jul-Aug;65(4):564-70.
- 16- Steptoe A, Wardle J, Marmot M. Positive affect and health-related neuroendocrine, cardiovascular and inflammatory processes. *Proc Natl Acad Sci USA*. 2005;102(18):6508-12.
- 17- Gil KM, Carson JW, Porter LS, Scipio C, Bediako SM, Orringer E. Daily mood and stress predict pain, health care use and work activity in African American adults with sickle-cell disease. *Health Psychology*. 2004;23(3):267-74.
- 18- Fredrickson BL, Joiner T. Positive emotions trigger upward spirals toward emotional well-being. *Psychological Sciences*. 2002 Mar;13(2):172-5.
- 19- Fredrickson BL, Brown S, Cohn MA, Conway A, Mikels J. Positive emotion builds personal resource and predicts future subjective well-being. *New Orleans: Paper presented at the Sixth Annual Meeting of the Society for Personality and Social Psychology*; 2005.
- 20- Fredrickson BL, Maynard KE, Helms MJ, Haney TL, Siegler IC, Barefoot JC. Hostility predicts magnitude and duration of blood pressure response to anger. *Journal of Behavioral Medicine*. 2000 Jun;23(3):229-43.
- 21- Clark DA, Beck AT, Alford BA. *Scientific foundations of cognitive theory and therapy of depression*. Wiley; 1999.
- 22- Teasdale JD, Barnard PJ. *Effect, cognition and change: Remodeling depressive thought*. Hove: Erlbaum; 1993.
- ۲۳- بخشانی نورمحمد، بیرشک بیرون، عاطف وحید محمد کاظم، بوالهی جعفر. ارتباط حمایت اجتماعی ادراک شده و رویدادهای استرس‌زای زندگی با افسردگی. مجله پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز. بهار ۱۳۸۶؛۱(۱):۴۹-۵۴.
- ۲۴- Furnham A, Christoforou I. Personality traits, emotional intelligence and multiple happiness. *North American Journal of Psychology*. 2007;9:439-63.
- ۲۵- کشاورز امیر. بررسی رابطه بین شادکامی با سرزندگی، جذبیت-اعطاف‌پذیری و ویژگی‌های جمعیت‌شناختی در مردم شهر اصفهان [پایان‌نامه کارشناسی ارشد]. اصفهان: دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه اصفهان؛ ۱۳۸۴. ص. ۶۸-۷۰.
- ۲۶- گراهام رایت. راهنمای-۲ MMPI-2 [ام. ام. بی. آی ۲] ارزیابی شخصیت و آسیب‌شناسی روانی به پیوست: پرسشنامه استاندارد شده در ایران و تمام کلیدها. یعقوبی حمید، کافی موسی؛ مترجمان. تهران، انتشارات ارجمند؛ ۱۳۷۹. ص. ۱-۲۵.
- ۲۷- خسروانی سولمان؛ گلستانی بیژن. خلاقیت و پنج عامل شخصیت. پژوهش‌های روان‌شناسی. زمستان ۱۳۸۶؛۱۰؛۴-۳(پاییز)؛۲۰:۴۵-۳۰.

اعتقاد بر این است که فرد نه تنها یک ذهن بلکه دارای چند ذهن است که با تغییر شرایط، یک ذهن موقعیتی جای خود را به ذهن موقعیتی دیگر می‌دهد، به‌گونه‌ای که فرد به گستره‌ای از ذهن‌های گوناگون وارد و از آن‌ها خارج می‌شود. زمانی که فرد در حالت هیجانی است معمولاً به حادثی بیشتر توجه دارد که با خلق او همخوان هستند. در نتیجه، افراد مطالب و واقعی همخوان با خلق خود را بیشتر از مطالب ناهمخوان یاد می‌گیرند [۲۱].

نتایج تحقیقات بسیاری که با استفاده از روش بررسی‌های هماهنگ با خلق و با استفاده از حافظه سرگذشتی در افراد افسرده انجام شده حاکی از آن است که این افراد در مقایسه با گروه کنترل مواد مثبت کمتر و مواد منفی بیشتری را به یاد می‌آورند.

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این پژوهش حاکی از آن است که برای کاهش احساسات و عواطف منفی و اثرات مخرب آنها بر تفکر، حافظه و به‌طور کلی سیستم پردازش اطلاعات، بایستی سعی شود تا شرایط ایجاد کننده چنین عواطفی کاهش یابد. همانطور که این پژوهش نشان داد، یک فیلم شاد می‌تواند حتی اثرات مربوط به هیجانات منفی که قبلاً ایجاد شده را نیز کاهش دهد. بنابراین بایستی به ساخت و تولید فیلم‌هایی پرداخت که القاکننده خلق شاد در تماساگران باشدند تا از این راه، اثر هیجانات منفی حاصل از استرس‌ها و فشارهای زندگی کاهش و پردازش‌های شناختی فرد بهبود یابد.

تشکر و قدردانی: از کلیه دانش‌آموزان، همکاران محترم در آموزش و پرورش که در این طرح مشارکت داشتند صمیمانه تشکر و قدردانی نموده و از کلیه دست‌اندرکاران تهیه و پخش فیلم‌ها و سریال‌های تلویزیونی و سایر وسائل ارتباط‌جمعی که همواره در تلاش برای القای روحیات شاد در مردم هستند، تشکر و قدردانی می‌کنیم.

منابع

- 1- Pervin LA. *The science of personality*. United State: Wiley & Sons; 1996.
- 2- Watson JC, Greenberg LS, Goldman R. Change processes in experiential therapy; Client-centered and experiential psychotherapy: A paradigm in motion. Vienna, Austria: Peter Lang. 1996.
- 3- Kaplan HJ. *Comprehensive textbook of psychology*. Boltimor-Willeams; 2000.
- 4- Wells A. *Meta cognition and emotional disorders*. Willey & Sons; 2000.
- 5- Eysenck MW. *Anxiety and cognition: A unified theory*. Hove: Erlbaum; 1997.
- 6- Fennell MJ, Teasdale JD. Effects of distraction on thinking and affect in depressed patients. *British Journal of Clinical Psychology*. 1984 Feb;23(Pt 1):65-6.